

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3007/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из села ... и ВВ из села ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Георгиев, адвокат из ..., против туженог „Хеба“ а.д. Бујановац, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 545/13 од 10.04.2013. године, у седници већа одржаној 06.03.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 545/13 од 10.04.2013. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 545/13 од 10.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању, Судска јединица Бујановац П1 118/12 од 23.01.2013. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ друштва за управљање добровољним пензијским фондом АД Београд, који је правни следбеник АД за пензијско осигурање „Дунав ТБИ“ и то: - у корист тужиле АА из ... у износу од 96.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 09.02.2009. године, - у корист тужиоца ББ из села ... у износу од 96.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 10.02.2009. године и у корист тужиоца ВВ из села ..., у износу од 99.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 28.02.2009. године и наложено туженој да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 123.180,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 545/13 од 10.04.2013. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/2018-у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе. Побијаном пресудом није одступљено од сада важеће судске праксе и правног става Врховног касационог суда усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 07.06.2019. године, који гласи: „Запослени имају непосредно право да захтевају од послодавца да уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање. Уплата ће се извршити по основу уговора који је закључио са осигуравачем и по основу појединачног колективног колективног уговора.“

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП није дозвољено одлучивање о ревизији туженог која је изјављена као посебна ревизија.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради уплате доприноса поднета је 12.02.2012. године. Вредност предмета спора пресуде која се побија ревизијом тужене је 288.000,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у овом спору из радног односа, који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, вредност побијаног дела не прелази ревизијски цензус, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић